

Mezi vinicemi po stopách T. G. M.

TIP NA VÝLET JANA STRÁSKÉHO

Autor je předsedou
Klubu českých turistů,
bývalý ministr a premiér

Letos sněhu není dost ani ve výškách nad tisíc metrů, a tak pozvání na zimní jižní Moravu bude vstřícné schůdné pěšky pro zklamané běžkaře i zaryté odpůrce lyží, kteří i zimu přežívají na pěších túrách. Taková „nouzová“ trasa by měla vést místy, kam se turista tak často nevydává. Vynechejme tedy Pavlovské vrchy, Lednicko-valtický areál i okolí Vranova a hledejme značené cesty v opomíjených krajích.

Cesta T. G. Masaryka může být v blízkém se březnovém výročí docela dobrým motivem. Drží se hezky při zemi, výškově je nenáročná, má dostatek občerstvovacích (a únikových) míst, orientačně je jednoduchá (vede neustále po červené značce), start i cíl je na železnici a vinice s malebnými sklípky na ní najdeme. Pojdme tedy po místech spjatých s pobytem našeho prvního československého prezidenta.

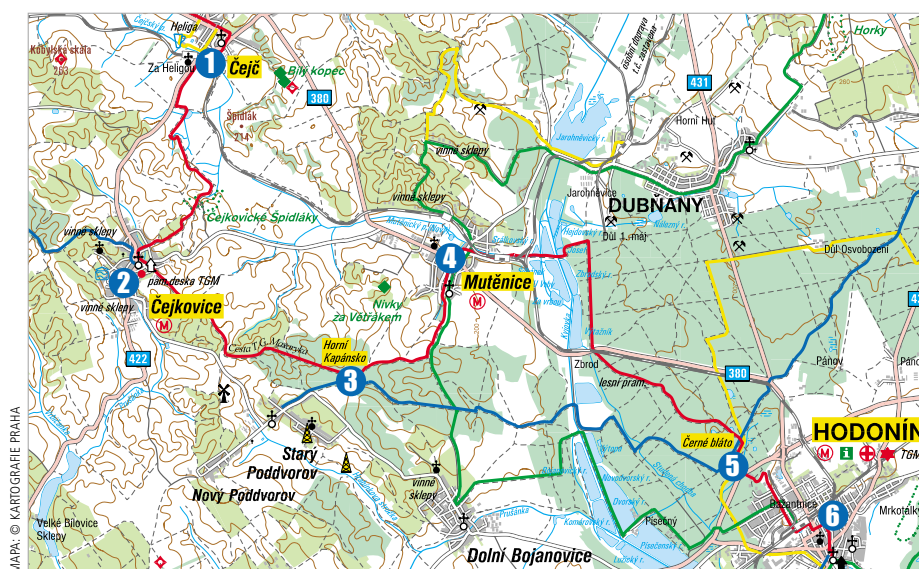
Doporučená trasa začíná na nádraží za obcí Čejč a končí na nádraží před Hodonínem. Chceme-li si výchozí i cílovou obec prohlédnout, musíme k uvedené kilometrůž přičíst aspoň pět kilometrů. Těm, kterým již tak připadá túra příliš dlouhá, můžeme doporučit ukončení už na železniční stanici v Mutěnicích (17). Městečko Čejč patřilo tišnovskému klášteru již ve 13. století, ale za husitských válek bylo zničeno a obnoveno až po třech stoletích. Ve zdejších dvorech se učil T. G.

FOTO: NÁRODNÍ VINAŘSKÝ ARCHIV

Masaryk kovářem. Připomíná to pamětní deska na správně budově soukromého statku (za vstupní branou) a další na domě čp. 56 potvrzuje Masarykovo bydliště. Najdeme zde kostel sv. Vendelína a zbytky po důlní činnosti. Od nádraží se vydáme po silnici Čejčskou kotlinou a po půldruhém kilometru odbočíme doleva a po cestách přes Čejkovické Špidlázky (přírodní rezervace stepní květeny) dojdeme do Čejkovic (6,5). Vinařství zde založili templáři, po Bílé hoře byla obec v majetku jezuitského řádu, za něhož vinařství dosáhlo největšího rozkvetu. Dětství tu prožíval T. G. Masaryk, který tu má kromě pomníku i pamětní síň. Dnes účelově využívaný zámeček je na místě původní templářské tvrze. Na-

jdeme zde kostel sv. Kunhuty, vinařské sklepy i zbytky lidové architektury. Po polních a lesních cestách jdeme nejprve poli, pak okrajem lesa a nakonec lesem na rozcestí Horní Kapánsko (12). Za rozcestím se opět dostaneme na okraj lesa a při něm a pak poli ještě se zelenou značkou dojdeme do Mutěnic (15,5). I tato obec patřila původně templářům a pak johanitům a také ona byla spolu s tvrzi zničena za husitských válek. I tady prožil Masaryk dva roky svého dětství, což na domku čp. 120 připomíná pamětní deska. Jsou největší vinařskou obcí na Slovácku (200 ha vinic, téměř 500 vinných sklepů, často zdobených slováckými ornamenty). Z obce vyjdeme po silnici k železniční stanici (doporučený závěr zkrácené trasy) a vstoupíme mezi Mutěnické rybníky. Jde o pás jedenácti rybníků kolem řeky Kyjovky, která je napájí. Oblast, na kterou navazují Hodonínské rybníky, je sídlištěm velkého množství vodního a bahenního ptactva. Rybníků se držíme až k hlavní silnici k samotě Zbroj, u níž je lesní pramen a pak se od nich lesem vzdalujeme na rozcestí Černé bláto (24). Stále se držíme červené značky (teď jde s modrou i žlutou) a na dalším rozcestí Za červenými domky odbočíme s červenou doleva. Vzápětí se ocitáme u místní zoo a na okraji Hodonína (27), cesta nás dovede k cílovému nádraží před středem města. Ocitáme se na samé hranici se Slovenskou republikou. Hodonín byl za druhé světové války také prvním osvobozeným českým městem, již 12. dubna 1945. Stával zde – patrně u důležitého brodu přes Moravu – strážní hrad již v 11. století. Město těžce doplácelo na svou polohu uherskými, tureckými i pruskými nájezdy, na zdejší zámku (dnes sbírky Masarykova muzea) dvakrát bydlel Napoleon. Ocitáme se v rodišti T. G. Masaryka, což připomíná na místě jeho rodného domu v ulici Dobrovolského (dnes školní budova) pamětní plastika a naproti Domu umělců jeho socha. Ve městě najdeme kostel sv. Vavřince a zbytky židovského hřbitova v parku proti cukrovaru.

TRASA: 1. Čejč, žst. – Č 0522: 2. Čejkovice (6,5) – 3. Horní Kapánsko (12) – 4. Mutěnice (15,5) – 5. Černé bláto, rozcestí (24) – 6. Hodonín, žst. (27)

MAPA: Slovácko – Hodonínsko, turistická mapa 1:50 000, edice KČT č. 91

